
*37 let bez války,
37 let života v míru*

V prvních květnových dnech spolu se vším československým lidem oslavíme největší svátek našich moderních dějin – vyvrcholení národně osvobozenického boje, osvobození naší vlasti hrdinnou Sovětskou armádou, počátek nového života našich národů.

V naší paměti budou navždy žít nezapomenutelné květnové dny roku 1945, kdy vítězná sovětská vojska svou legendární pražskou operací přispěchala na pomoc bojujícímu lidu našeho hlavního města. Přinesla svobodu, samostatnost a mír naší strádající zemi. Po šesti letech nacistické poroby mohla naše vlast opět volně vydechnout.

2 činnosti finanční komise MěstNV

V úzké spolupráci s účetnou a celým hospodářsko správním odborem zabezpečuje finanční komise svoji činnost v oblasti hospodaření, správy a ochrany národního majetku MěstNV Smiřice. Ve své činnosti vychází z úkolů daných radou MěstNV a úkolů požadovaných ONV – finančním a plánovacím odborem a okresní inventarizační komisí. Finanční komise (dále jen FK) je složena z 5ti poslanců, 4 členů a 3 aktivistů, svoji činnost vykonává dle vlastního plánu práce, úzce navazujícího na plán činnosti MěstNV a požadavky ONV.

Kromě pravidelných kontrol hospodaření prováděných na MěstNV a jeho zařízeních – tj. školách, předškolních zařízeních, kině, knihovně a kulturním středisku zabezpečuje FK i kontrolu činnosti a hospodaření Bytového podniku ve Smiřicích. Rozhodnutím finančního odboru ONV (dále jen FO) zabezpečuje naše FK i periodické revize hospodaření výše uvedených zařízení MěstNV, kromě samotného MěstNV a BP.

Náročným úkolem je zabezpečení inventarizace majetku MěstNV a všech jeho zařízení, která MěstNV řídí. Tento rozsáhlý úkol řídí okresní inventarizační komise (dále jen OIK) s plným jeho zabezpečením jednotlivými NV a MěstNV. Ze zpracovaného přehledu majetku NV a MěstNV k 31. 12. 1981 činí objem základních prostředků (dále jen ZP) v okrese Hradec Králové 5.777,429.000 Kčs, ve Smiřicích pak 39,647.626 Kčs u MěstNV a 28,463.014 Kčs u BP.

Z uvedených obrovských hodnot majetku vyplývá každoročně i nutnost zabezpečení celoročního hospodaření s ním a jeho ochrana. K zabezpečení akce inventarizace majetku r. 1981 ustavila rada MěstNV ústřední inventarizační komisi (dále jen ÚIK), likvidační komisi (dále jen LK), kontrolní inventarizační dvojici FK a dílčí inventarizační komise (dále jen DIK) s danými dílčími termíny ukončení jednotlivých etap soupisu majetku.

Výsledek inventarizace

MěstNV –	celková hodnota ZP	39,647.626 Kčs
	<u>celková hodnota PPS</u>	<u>250.211 Kčs</u>
	celková hodnota	39,897.837 Kčs
BP –	celková hodnota ZP	28,463.014 Kčs
	<u>celková hodnota PPS</u>	<u>68.580 Kčs</u>
	celková hodnota	28,531.594 Kčs

Kromě uvedených základních hodnot inventarizace majetku obsahoval soupis materiálové zásoby, materiál v používání, zůstatky pokladní hotovosti, stav cenin, neupotřebitelné a přebytečné ZP, PPS a zásob, poškozené nebo znehodnocené předměty. Tyto poslední jmenované jsou v průběhu roku a zvláště pak v jeho závěru projednány LK při likvidačním řízení.

S inventarizací majetku je současně hodnocen i stav jeho správy a ochrany, která je o to náročnější, čím větší majetek MěstNV a BP spravuje a řídí.

Z celkového zhodnocení stavu provedené inventarizace majetku vyplynulo, že

- Inventarizaci majetku provedli jednotlivé DIK v určeném termínu.
- Provedené kontroly inventarizace pečlivě zhodnotily její provedení i stav správy a ochrany národního majetku.
- Výsledek inventarizace dokumentuje zlepšenou situaci v organizátorské a řídicí práci MěstNV, ředitelů a vedoucích jednotlivých zařízení MěstNV a ředitele BP.
- Zlepšila se péče o hospodaření se svěřeným majetkem.
- Rozdíly mezi skutečným a evidovaným stavem majetku zjištěny nebyly.
- Rada MěstNV na základě doporučení ÚIK a FK schválila inventarizační zápis a uložila vedoucím jednotlivých zařízení MěstNV a HSO MěstNV důsledně zabezpečit zjištěné nedostatky uvedené v „Nápravném opatření“ v daných termínech.
- Rada MěstNV uložila FK průběžně kontrolovat plnění těchto bodů „Nápravných opatření“ a informovat radu o stavu jejich plnění.

V dalších samostatných zprávách se zaměří FK MěstNV na informaci občanů o hospodaření MěstNV a BP a stav správy a ochrany v r. 1982. Podrobnější informace předkládá FK pravidelně na plenárních zasedáních MěstNV, na které Vás, občany Smiřic a Holohlav, v rámci lepší informace a spolupráce naše FK zve a těší se na úzkou spolupráci.

Vladislav Opletal, předseda finanční komise MěstNV

2 rady MěstNV

Rada 17. prosince 1981

zhodnotila plenární zasedání MěstNV ze dne 3. 12. 1981;
projednala zápis z prověrky na činnost MěstNV ve Smiřicích;
projednala program rozvoje tělovýchovy a branné činnosti ve Smiřicích konkretizovaný pro rok 1982;
schválila přijetí Stanislava Vajnliha na místo stavebního technika MěstNV;

Rada 7. ledna 1982

projednala socialistický závazek na rok 1982;
projednala zhodnocení stížností a námětů občanů za rok 1981 – byly podány 3 stížnosti, z toho 2 postoupeny věcně příslušným podnikům a 1 stavebního charakteru na neoprávněné vybudování trativodu;
projednala plán akcí „Z“ na rok 1982 a plán technické vybavenosti rodinných domků na rok 1982;

Rada 21. ledna 1982

projednala zabezpečení oslav 34. výročí Vítězného února;
vzala na vědomí záznam z jednání ve věci adaptace pohostinství Jednoty Holohlavy včetně investičního záměru;

Rada 4. února 1982

projednala vzájemnou spolupráci s orgány MěV KSČ a MěV NF;
projednala výsledek hospodaření MěstNV za rok 1981 a předložený rozpočet na rok 1982;
projednala výsledek inventarizace za rok 1981;
schválila zpracovaný inventarizační zápis a nápravná opatření;
projednala souhrnnou zprávu o stavu správy a ochrany národního majetku MěstNV Smiřice za rok 1981;
schválila stanovené ukazatele pro hodnocení hospodářských výsledků Bytové podniku

schválila udělení Čestného uznání rady MěstNV s Adolfu Vopinkovi za zásluhy o socialistickou výstavbu Smiřic v období 1977–1981;
schválila Kolektivní smlouvu pro rok 1982 uzavřenou mezi MěstNV a kolektivem pracovníků MěstNV;

Rada 18. února 1982

projednala komplexní rozbor Bytového podniku za rok 1981 a přehled oprav v roce 1982;
schválila program plenárního zasedání konaného 25. 2. 1982;
projednala návrh usnesení plenárního zasedání konaného 25. 2. 1982;
vzala na vědomí zprávu o výcviku branců;
projednala slavnostní zahájení předvojenského výcviku branců ročníku 1964;
schválila předložený návrh na vymezení stomatologického obvodu pro druhého lékaře.

Václav Štěpán, tajemník MěstNV

Náš závod Velkovýkrmny Smiřice hospodaří ve třech okresech východočeského kraje na výměře 11.000 ha. Tato výměra je členěna na 8 výrobních hospodářství a dvě střediska.

V závodě pracuje 1.634 stálých zaměstnanců, z nichž 1.608 je členy ROH, což představuje 98 %.

Socialistický závazek uzavřený zaměstnanci našeho závodu na počest 60. výročí založení KSČ a upřesněný na počest XVI. sjezdu KSČ představuje hodnotu 3,165.900 Kčs. Jeho plnění k 30. 9. 1981 představuje hodnotu 4,214.900 Kčs, a to je plnění na 133,13 %.

V oblasti hrubé zemědělské výroby je překročen plán především ve výrobě masa vyšším využíváním krmiv a 201 tun masa nad plán představuje hodnotu 2,84 mil. Kčs.

Iniciativním přístupem našich pracujících bylo sklizeno z mechanizačně nepřístupných ploch 599 tun sena, což reprezentuje hodnotu 239 tis. Kčs.

Brigádnické hodiny, které byly odpracovány zaměstnanci závodu zdarma na úpravu životního prostředí a hlavně při špičkových zemědělských pracích, představují hodnotu 309 tis. Kčs.

Na tomto plnění soc. závazku se podílí kolektivy BSP, kterých v závodě je zapojeno 22, z toho 18 kolektivů je držitelem titulu a 4 kolektivy o tento titul soutěží. V hnutí brigád socialistické práce je zapojeno 322 členů. 248 členů je držitelem bronzových odznaků a 119 členů na základě splnění podmínek ze zásad k činnosti BSP získalo stříbrné odznaky.

V oblasti péče o pracující je ze strany ZV ROH ve spolupráci s vedením závodu věnována soustavná pozornost zajišťování a zkvalitňování rekreace pracovníků a rodinných příslušníků. V tomto volebním období 1979–81 bylo zrekreováno celkem na výběrové rekreaci tuzemské 147 zaměstnanců, zahraniční rekreaci obdrželo 28 pracovníků. Rekreace v BLR se zúčastnilo 444 pracovníků a rodinných příslušníků, v NDR bylo na rekreaci 121 zaměstnanců. Celkem za toto období 741 osob.

Dětskou rekreaci jsme zajistili v době prázdnin pro 379 dětí. Rekreační zařízení závodu jsou využívána k rekreaci zaměstnanců a rodinných příslušníků v zimním období o sobotách a nedělích, mezi Vánocemi a o jarních prázdninách. Jenom za zimní období bylo zrekreováno 362 zaměstnanců spolu s rodinnými příslušníky.

V nastávajícím období budou zaměstnanci závodu svojí svědomitou prací zajišťovat úkoly přijaté XVI. sjezdem KSČ.

Šmejcký František
pracovník Velkovýkrmny, závod 03, Smiřice

Povodí Labe

Podnik Povodí Labe se sídlem v Hradci Králové spravuje výstavbu středolabské vodní cesty. Míra a úroveň využívání vodních toků jako dopravní cesty souvisí vždy velmi úzce s rozvojem výrobních sil společnosti a s její technickou schopností realizovat záměry z toho vyplývající. V našich zemích má tato oblast činnosti dlouholetou tradici. K prvním pokusům o zlepšení splavnosti toků v českých zemích dochází již za císaře Karla IV., kdy se prováděly místní úpravy vltavské a labské vodní dráhy. Snahy o využití středního Labe jako dopravní cesty evropského významu se objevují v 17. století, kdy se Gerhard Leuxa z Lexensteina, dvorní kupec na Malé Straně, zasazoval o splavnění Labe a Vltavy a sliboval si od toho značné povznesení obchodu v Čechách.

Své projekty, shrnuté v obširných spisech, vyložil roku 1653 císaři Ferdinandovi III. i dvorské komoře. Leuxovy návrhy byly u dvora projednány, avšak k jejich realizaci pro svízelné politické poměry nedošlo, i když v roce 1654 pověřil císař opata Kryšpína zahájením přípravných prací. Dr. A. Rezek píše o Leuxovi v Zapově Česko-moravské kronice:

„S velkou obezřetností a opatrností na první místo položil interest královských statků a ukázal, jak by se dal zvýšit výnos jejich, kdyby z Pardubic, z Poděbrad, z Brandýsa a Přerova všechny plodiny mohly se dovážet do Mělníka, Litoměřic a dále. Tím doufal pro projekt svůj získati českou i dvorskou komoru. Potom vyložil nezbytnou toho potřebu, aby především Labe od Králové

Hradce až Mělníku, popřípadě do Litoměřic, bylo pro plavbu větších lodí zařízení, a ukazoval, jak nepoměrně lacino by se tato práce pořídit dala, protože na královských statcích podél Labe jest dosti potřebného kamene, cihel, vápna i dříví i dosti řemeslníků mezi robotným lidem, kteří na místě jiných robot za nepatrnou náhradu rádi budou na Labi pracovati. Vláda má povolati znamenitého inženýra pro vodní stavby, kterého by vydržovala a který pracoval v Holandsku, jmenovitě při velkých vodních stavbách mezi Brusselem a Antorfem.“

S podobnou myšlenkou splavnění středního Labe a vybudování labskodunajského spojení po řece Orlici a Moravě, která se ještě po řece Bečvě měla spojit s Odrou a Vislou, přichází r. 1692 lotrinský duchovní Lothar Vogemont, technický poradce císařského dvora ve Vídni. V roce 1696 navštívil naše země a vysvětloval vynálezy, které připravil pro plavbu proti proudu bez koňských potahů, pro zásobování vodní cesty vodou z přehrad, postavených na horních úsecích toků apod. Cílem jeho návrhů bylo využitím vodních cest přispět k odstranění hospodářské zaostalosti Rakouska proti mnohem silnější západní Evropě (Francie, Holandsko, Německo). Tam byla myšlenka vodní dopravy umělými průplavy a používání plavebních komor k překonání výškových rozdílů známa a realizována již ve 14. století (viz např. Stecknitzský průplav). Vodní doprava se v těchto zemích postupně rozvíjela, zejména v důsledku silné kapitalistické industrializace, a dosáhla po roce 1700 širokého rozmachu. Vogemontův návrh se rovněž neuskutečnil. Od roku 1715 zprávy o jeho činnosti mizí, avšak myšlenka na splavnění Labe a spojení řek Dunaje, Odry a Labe nezanikla. Značného pokroku v úpravách a splavňování českých řek se dosáhlo za panování Marie Terezie, zejména po roce 1764, kdy byla ustanovena „navigační komise“ – odpovědný orgán za plavební a jiné poměry na českých řekách. Z ní vznikl v roce 1868 technický odbor c. k. místodržitelství v Praze. Stavba pevností v Terezíně a v Josefově znovu ukázala potřebu použít i střední Labe jako dopravní cestu, a proto císař Josef II. v roce 1787 nařídil, aby prof. Herget řeku procestoval a podal návrhy na její splavnění. Vlastní práce na středním Labi však nezačaly a teprve v roce 1822 bylo zahájeno geometrické zaměření Labe, které bylo dokončeno za 10 let. Měřily se nejen situace, ale i příčné profily Labe.

Konkrétně se začalo s úpravou Labe včetně komplexního vodohospodářského řešení počítat kolem poloviny 19. století. V roce 1831 nařídil císař František zahájit na státní útraty přípravné práce a v roce 1840 c. k. zemské ředitelství v Praze dokončilo projekt na splavnění Labe z Hradce Králové do Mělníka. Provedení návrhu však ztroskotalo na obtížích spojených s opatřením rozpočtového nákladu 550.308 zlatých. Hlavním nedostatkem tohoto projektu byl záměr upravit střední Labe pouze koncentrací průtoků příčnými výkony a podélnými stavbami, což by neumožňovalo komplexní využití toku.

Otázka regulačních prací a splavňování řek se projednávala v roce 1872 i v parlamentu a krátce nato v roce 1884 přichází sněm Království českého jednak s iniciativními návrhy na zlepšení vodního hospodářství v Čechách, jednak se usnází přispět na zřízení kanálu dunajsko-vltavského a na regulační práce spojené s úpravou Vltavy a Labe. Podnět k tomu kroku dala anketa Průmyslové jednoty v Praze a stanovisko odborníků prof. Herlachera a ing. Kaftana. Již tehdy se doporučovalo, aby se prováděly zásadní úpravy, které umožní i splavnění toku. V té době bylo v technickém odboru zemských staveb zřízeno technické oddělení pro vodní stavby, které v roce 1887 dokončilo projekt na směrovou úpravu středního Labe s opravou starých pevných jezů, které by nadále tvořily překážky plavbě, a předložilo jej sněmu Království českého. Teprve v návrzích ankety z 30. 10. 1895 byly podány příznivější návrhy pro splavnění středního Labe, ve kterých se pevné jezy nahrazovaly pohyblivými a počítalo se i vodohospodářskými úpravami na přítocích. Značnou zásluhu na přípravě a později i na realizaci těchto úprav a splavnění středního Labe měl spolek zájemců nazvaný „Středolabský komitét“, který byl ustanoven v roce 1899 v Pardubicích.

Rakouská vláda v trůní řeči roku 1897 uznala oprávněnost snah po výstavbě vodních cest, ale rozhodující obrat v otázce splavnosti Labe nastal až v roce 1900. Rakouská vláda vystoupila s investiční předlohou, kterou se mělo povolit čtvrt miliardy korun na stavbu druhého železničního spojení s Terstem a na novou strategickou trať mezi Budapeští a Haličí, což měly hospodářsky vyspělé české země z větší části financovat. Obchodní a živnostenská komora v Praze dala pod tlakem širokých lidových vrstev podnět k rezoluci, v níž se žádalo, aby vláda dala nejpoplatnějším zemím v Předlitavsku náhradu ve splavných vodních cestách, což čeští poslanci ing. Jan Kaftan a JUDr. Václav Šílený tlumočili v říšské radě a navrhovali, aby z rozpočtovaných přebytků bylo ročně věnováno 22 mil. korun na zařízení zvláštního fondu pro stavbu průplavů. Jejich úsilí nalezlo ohlas u poslanců ze Slezska a Haliče, takže všichni společně podali osnovu zákona o výstavbě kanálů a splavnění některých řek. Proti tomuto návrhu ohlásila vláda svou vlastní předlohu o stavbě vodních cest, která se v Českém klubu mladočeských a staročeských delegátů parlamentní komise nesetkala s jednotným souhlasem. Kromě ing. Kaftana, který zastával vládní názor – realizovat stavbu průplavů s nezbytnou kanalizací řek – soudila jiná skupina v čele s dr. Kaizrem, že pro České království je nejvýhodnější především regulace velkých řek, hlavně středního Labe. Třetí názor, který hájil J. G. Mašťálek, kladl vedle regulace řek důraz na otázku meliorací. Český klub nedosáhl ve vodocestném výboru všeho, oč usiloval, alespoň se však podařilo sjednotit zájmy Čechů a čelit agrárním poslancům, kteří byli ochotni hlasovat pro zákon jen v případě zřízení melioračního fondu a zajištění levnější železniční sazby pro zemědělské výrobky. Návrh zákona, který vyšel z vodocestného výboru, se lišil od původní vládní předlohy. Stanovil program nejen průplavních staveb a splavnění řek, které měly na našem území tvořit sjednocenou plavební síť, ale i regulace toků. Počátek vodocestních prací byl stanoven na rok 1904 a jejich ukončení během dvaceti let. Pro první stavební období 1904–1912 měla vláda opatřit půjčku 250 mil. korun, z nichž 70 mil. korun se mělo věnovat na regulace toků. Země měly na úhradu vodocestných staveb přispívat jednou osminou nákladů a z nákladů na regulační práce měly podle obvyklých zásad hradit 40 % (60 % nákladů měla uhradit státní pokladna). Tento tzv. vodocestný říšský zákon byl přijat v plénu sněmovny i v panské sněmovně a byl vydán 11. 6. 1901 pod č. 66 ř. z.

Schválení vodocestného zákona bylo víceméně politickým tahem tehdejší rakousko-uherské vlády, která po jeho vydání vynakládala veškerou energii, aby se neuskutečnil. Také znění zákona nebylo dokonalé, takže se projevovaly tendence zdržovat a ztěžovat splavňování toků a provádění úprav finančními, technickými a jinými námitkami. Přes uvedené nedostatky je tento dokument prvním komplexním plánem vodohospodářské a především vodocestné výstavby u nás, na jehož realizaci se pracuje dodnes.

Jeho hlavním nedostatkem byla nekompletnost – neuvažoval využití vodní energie – a podceňování zemědělských zájmů. Záměry a projekty byly neúplné, nedořešené. Po schválení zákona došlo k rozporům v otázce financování. Na první stavební etapu 1904–1912 chtěla vláda uvolnit 180 mil. korun, z toho na kanalizaci úseku Mělník–Jaroměř 21,7 mil. korun, kdežto na kanál dunajsko-oderský 127 mil. korun. Dunajsko-oderský kanál se měl stát zkušební stavbou, poněvadž vláda měla zájem na spojení Vídně s ostravskou uhelnou páneví, a teprve podle zkušeností s jeho prováděním měly být zahájeny práce na splavnění v Čechách.

Některé negativní prvky zákona č. 66 se dařilo postupně odstraňovat a po velkém úsilí a tlaku českých spolků a zástupců ve vládě byly zahájeny práce na splavnění středního Labe. Generální projekt zpracovala na podkladě projektu zemského výboru a výsledku šetření ministerské technicko-informační pochůzky v roce 1902 expozitura Ředitelství pro stavbu vodních cest, zřízená 1. 6. 1903 v Praze.

Na vodocestný zákon, kterým se plánovaly velkolepé stavby a síť vodních cest a průplavů nejen v našich zemích, ale i v dnešním Polsku, navazoval tzv. regulační zákon z února 1903, týkající se

říčních úprav plánovaných k provedení podle zák. 66/1901 včetně nejdůležitějších údolních přehrad. S regulacemi se mělo začít současně se stavbou vodních cest. Schválením obou zákonů byly dány formální předpoklady k zahájení výstavby středolabské vodní cesty.

Podle tempa výstavby, z hlediska finančního zajištění staveb a podle všeobecného přístupu k problematice rozvoje vodní dopravy lze vývoj budování středolabské vodní cesty rozdělit do pěti charakteristických časových období:

I. etapa	1901–1918
II. etapa	1919–1930
III. etapa	1931–1944
IV. etapa	1945–1962
V. etapa	1963–dodnes.

František Martinů, jezný

Kopaná ve Smiřicích

Možná, že některým občanům dnešních Smiřic unikla v novinách nebo v rozhlasových a televizních zprávách vzpomínka, že před 80 lety byl v Praze ustaven Český fotbalový svaz. To znamená, že kopaná se i u nás stala krátce potom řádným členem FIFA (mezinárodní fotbalová asociace), která dodnes řídí veškerý mezinárodní fotbalový život.

Oslava 80 let trvání organizované kopané v ČSSR vyvolala tuto vzpomínku na začátky kopané ve Smiřicích. Je tomu již 60 let, co se kopaná dostala i do Smiřic a je nás už málo, kteří se na to pamatujeme a kteří jsme už tenkrát kopanou hráli. Z prvních hráčů žije dnes ve Smiřicích jen Karel Horák (bydlí v Nádražní ulici) a Karel Munzar (jezdí do Smiřic často na dovolenou z Prahy). Za rezervu hrál později i Knap a Endrys, od r. 1922 L. Černý. Ostatní se přestěhovali ze Smiřic jinam a většinou již nežijí – vždyť by to byli skoro osmdesátníci, někteří ještě starší.

První hřiště bylo na propůjčené louce v Dubínách za dnešní elektrárnou, šatna v prádelně Městského hotelu. Hrálo se poměrně dobře, ale soupeřů bylo málo, jen ve větších městech. Platilo se jízdné pro 12 hráčů a 20 Kčs na koš s výstrojí. Sportovní klub Smiřice dlouho neexistoval. V roce 1925 se rozešel pro nedostatek hráčů a hlavně peněz.

Činnost SK Smiřice byla obnovena v roce 1934 a předsedou byl stavitel Belinger. Za hřiště byla vybrána louka u Plivátek za Tyršovým mostem. Hráčů bylo zpočátku hodně (až 35), ale nebyl ani dorost ani žactvo, nikdo se o ně nechtěl starat. A proto SK likvidoval ještě dříve než první – v roce 1937 – a zase pro nedostatek hráčů a korun. Předčasný konec způsobila i dlouhotrvající hospodářská krize a blížící se začátek druhé světové války. Opravdoví zájemci o sport přešli do sousedních klubů v Jaroměři, Hradci Králové a do Předměřic nebo Hořiněvsi.

Další etapa začala až po skončení druhé světové vojny, po osvobození Československa Rudou armádou. 26. února 1950 byla svolána ustavující schůze oddílu kopané TJ Sokol Smiřice a předsedou zvolen Karel Štěpánek. Hrál se zpočátku na dnešním malém stadionu, který byl těsně před válkou vybudován při regulaci Labe, se skladištěm nářadí, umývárnou a záchody. Hřiště mělo jen minimální rozměry 90 x 46 m, ale hrálo se něm dobře. Ovšem současně byl budován nový velký stadion s travnatou plochou 115 x 65 m a běžeckou dráhou 400 m dlouhou. Byly vybudovány i nové šatny a sociální zařízení. Většina prací byla prováděna brigádnicky a stálo to tisíce brigádnických hodin. Hráčů bylo dost. Po špatných zkušenostech z minulých let byla pozornost zaměřena hlavně na mládež. Bylo ustaveno I. mužstvo a později i rezerva, hrál starší a mladší dorost, od roku 1954 i žáci. Tělovýchovná jednota měla nejdříve jméno TJ Sokol státních statků, potom Dynamo, pak zase Sokol a v roce 1979 přešel oddíl kopané k Velkovýkrmnám jako Dynamo VOP Smiřice.

Dospělí hrají dnes okresní přebor a okresní soutěž, dorost A krajskou A třídu a v r. 1959 se dostal až na druhé místo v krajském přeboru, mladší dorost hraje okresní soutěž, mladší a starší žáci soutěží v okresním přeboru. Tělovýchovná jednota získala po šestiletém soutěžení čestný název Vzorná jednota I. stupně.

Zásahu na tom mají stovky vychovaných hráčů (v ligovém mužstvu Spartaku Hradec Králové hrál náš dorostenec Láďa Čermák, Zd. Bouček a bratři Špetlové tamtéž v ligovém dorostu), stovky obětavých funkcionářů a příslušníků TJ.

Odpracovali jsme na obou stadionech, pro město Smiřice, v zemědělství a jinde tisíce brigádnických hodin.

V roce 1981 jsme sehráli 189 zápasů – 100 na svém a 89 na hřišti soupeře. Nevedlo se nám příliš dobře: 71 zápasů jsme vyhráli, 33 remisovali a 85 prohráli – ale věříme, že letošní rok bude příznivější.

Jedno nás mrzí: malý zájem veřejnosti a veřejných činitelů o naši práci. Naše sportovní podniky jsou málo navštěvované. Jen ojedinělí rodiče se přijdou podívat na své syny: jak se připravují, jak hrají a jak se chovají. Naši žáci hrají v neděli dopoledne při volném vstupu bez tatínků! Je to škoda pro všechny: pro hráče, pro rodiče i pro vedoucího, který by vás mohl informovat. Jen společná výchovná práce přinese i společný užitek!

Nejde nám to vždycky, jak bychom si přáli a jak bychom vždycky chtěli, ale věříme chlapcům ve smiřickém dresu, že všichni udělají všechno pro dobré jméno smiřické kopané.

Po 40 letech práce pro smiřickou kopanou

se s Vámi loučí L. Černý

2 činnosti odbočky SČSP ve Velkovýkrmnách

V roce 1977 byla na Velkovýkrmnách ve Smiřicích ustavena odbočka SČSP, která je metodicky řízena městským výborem a v tomto orgánu má také své zastoupení.

V současné době má odbočka 18 členů. Přes početně malou organizaci vyvíjí členové odbočky podnětnou činnost zejména pokud jde o pomoc při zemědělských pracích.

Členové odbočky si dali pro rok 1981 závazek celkem na 635 hodin. Pomáhali na okopávce cukrovky, kde odpracovali 28 hodin. Dále se členové podíleli na akci, každý pracovník sklídí (usuší) 2 q sena z ploch nepřístupných mechanizaci. Na této akci bylo odpracováno 511 hodin a sklizeno 146 q sena.

Také na zlepšování pracovního prostředí mají členové odbočky svůj podíl, o čemž svědčí odpracovaných 263 hodin.

Členové odbočky se zúčastňují akcí pořádaných organizacemi NF a řada z nich zastává funkce jak v MěstNV, tak v ostatních organizacích.

Pro příští rok vyhlásí odbočka SČSP Velkovýkrmen opět závazek jak na pomoc při zemědělských pracích, tak i v činnosti pro veřejně prospěšné práce.

ČSČK Smiřice informuje

Základní organizace Československého červeného kříže ve Smiřicích měla k 31. 12. 1981 390 členů, z toho 337 žen a 53 mužů. Věkový průměr je vysoký, 220 členek a členů patří věkem do osob dříve narozených. Celá řada z nich slouží zásadám ČSČK a závěrům XVI. sjezdu KSČ pod heslem: „Za zdraví a život v míru“ s krajní obětavostí a pílí bez ohledu na osobní volno.

Během roku 1981 bylo získáno 6 čestných dárců krve. V evidenci je 146 čestných dárců krve a u 76 čestných dárců krve byly provedeny odběry. Vyznamenáno bylo 22 čestných dárců krve. Za 10x darovanou krev obdrželi 3 čestní dárci krve bronzovou plaketu Dr. Janského, za 6x darovanou krev bylo 30 čestných dárců krve vyznamenáno odznakem Zasloužilý dárcce krve a za 3x darovanou krev 10 čestných dárců krve bylo vyznamenáno odznakem Vzorný dárcce krve.

Při různých akcích zájmových organizací MěV NF a MěstNV, při filmovém festivalu pracujících a podobně bylo hlídkami ČSČK odpracováno 43 hod. V akci „Z“ na stavbě budovy hromadného stravování 144 hodin. Při údržbě a úklidu areálu cti odpracováno 109 hodin. Při přednáškové činnosti zdravotní a masověpolitické 17 hodin. V pečovatelské činnosti bylo odpracováno 4.124 hodin (9 pečovatelek pečovalo o 13–14 osob).

Za pečovatelskou práci obdrželo 7 pečovatelek odznak III. stupně „Zasloužilá pečovatelka“.

Celkem bylo za rok 1981 odpracováno členy ČSČK:

pro MěstNV a MěV NF	4.377 hodin tj. 75,68 %
pro ZO ČSČK	1.415 hodin tj. 24,32 %
celkem	5.792 hodin

Pro volby do zastupitelských orgánů v r. 1981 byli navrženi ZO ČSČK do MěstNV jako poslanci 2 členky a 1 člen, kteří byli zvoleni.

Rok 1982 byl OSN označen jako rok „Úcty ke stáří“. Naše členky navštěvují staré lidi, dobrovolné pečovatelky o ně pečují a již 14 let žáci ZŠ ve Smiřicích pod vedením učitelského sboru na vánoce zhotovují pozdravná psaníčka pro obyvatele Domovů důchodců v Hradci Králové a Černožicích, které jsou prostřednictvím členů ZO ČSČK do Domovů důchodců doručovány.

V závěru krátké zprávy z činnosti ZO ČSČK děkujeme všem, kdo se na práci základní organizace podílí. Rovněž jejich rodinám děkujeme za to, že jim tuto činnost umožňují a všem lidem přejeme zachování života v míru.

Za ZO ČSČK Smiřice Kupka Jaromír

SPO Holohlavy

Oheň je od nejstarších dob přírodní úkaz, živel. Člověk jej spoutával a využíval – ponejvíce jako zdroj tepla a světla. Avšak ničivé účinky činí z ohně zároveň obávaného nepřítele člověka.

Ačkoli se lidé na jedné straně bez ohně neobejdou, musí se na druhé straně před ním stále chránit. I v dnešní době vznikají požáry, které způsobují nesmírné škody. Ničí obytné domy, závody, zásoby, vzácné památky, lesy a úrodu. Velmi často dochází i ke ztrátám na lidských životech. Je proto občanskou povinností nás všech požárům předcházet a umět je rychle zneškodnit nebo přivolat účinnou pomoc.

Příčinou vzniku požárů jsou často chybná topná zařízení na uhlí, plyn, elektřinu či topnou naftu. Rovněž nebezpečné jsou vadné komíny a kouřovody, vadné elektrické vedení a neopatrné používání elektrických spotřebičů.

Častou příčinou je neopatrnost kuřáků.

Podstatný podíl na vzniku požárů mají neopatrnost, nedbalost a neznalost. Proto se před požáry musíme neustále chránit, být na pozoru.

Jednou z organizací, která nám pomáhá v boji proti požáru je dobrovolná organizace Svazu požární ochrany. Dnes chci čtenáře našeho časopisu seznámit s činností SPO v Holohlavech.

Organizace byla založena v roce 1930. Její členská základna má 60 členů, z toho 4 ženy. Aktivně se však do vlastní činnosti zapojuje 10–15 členů. Přesto však jde o organizaci, která se podílí na veřejném životě. Pravidelně se zúčastňuje různých soutěží požárních družstev, pracuje s mládeží, organizuje kulturní činnost, spolupracuje s ostatními organizacemi Národní fronty.

Zhodnotíme-li její náplň práce v roce 1981, můžeme konstatovat, že organizace SPO v Holohlavech uskutečnila již na počátku roku sběr železného šrotu, provedla preventivní prohlídky, připravila veškerá zařízení na technickou kontrolu. Požárníci rovněž zahájili přípravy na 2. ročník požární soutěže v naší obci. V průběhu těchto příprav se zúčastnilo soutěžní družstvo 3. ročníku soutěže o pohár MNV v Třebešově.

K zajištění hladkého průběhu 2. ročníku soutěže požárních družstev, která se konala 30. 5. 1981 v Holohlavech, bylo nutno provést úpravy vlastního koupaliště a jeho okolí. Soutěže se zúčastnilo 17 družstev. Nejen z okolních organizací SPO, ale i z okresů Náchod, Trutnov a Semily. Je nutno zdůraznit, že této úspěšné akce, která všechny účastníky zaujala, se zúčastnila i 4 družstva žen.

Požární družstvo se rovněž zúčastnilo soutěží pořádaných spřátelenými družstvy z Vilantic, Dubence a Škodějova. Velmi často při těchto soutěžích je problematické, za jakých podmínek se družstvo SPO v Holohlavech úspěšně umístilo na čelných pozicích. Chybí totiž moderní technika a tak současný kritický stav musel být nahrazen vůlí a značným úsilím všech soutěžících, aby se družstvo čestně umístilo.

Požárníci v Holohlavech nezapomínají ani na své nástupce – mládež ze ZŠ. Činnost mladých požárníků se rozvíjí zejména v kategorii 8–12 let.

SPO v Holohlavech pořádá pro své členy společenské večery, plesy, zájezdy na hory.

Požárníci v Holohlavech mají sami největší zájem na tom, aby se jejich organizace úspěšně rozvíjela. V každém případě by však raději byli připraveni akcí se pouze zúčastnit, než skutečně zasahovat.

Proto požárům raději vždy předcházíme, neboť předejít požáru je snazší, než jej hasit.

Luboš B e r g m a n , učitel ZŠ

Chraňme si životní prostředí

Rok 1982:

Rok tvorby a ochrany životního prostředí – jako takový byl vyhlášen mezinárodní organizací UNESCO. Svědčí to o tom, že úroveň životního prostředí se vlivem intensivního rozvoje průmyslové výroby, těžby paliv a užitkových nerostů, zemědělské velkovýroby, ale i dalšími vlivy trvale zhoršuje. Pochopitelně je nemožné zastavit nebo zabrzdit rozvoj průmyslu a zemědělství. Je třeba tedy urychleně hledat cesty, jak sladit potřeby průmyslu a zemědělství s potřebami přírody a životního prostředí. Je to nezbytně nutné vzhledem k příštím generacím, ale dokonce již ke generaci současné. Této problematice je v naší republice věnována vysoká pozornost ve všech sdělovacích prostředcích, v tisku, rozhlasu a televizi, ale také v mnoha jednáních a připravovaných opatření k zlepšení stavu životního prostředí. I ve Smiřicích byla již při plánování činnosti v roce 1982 tomu koncepčně věnována potřebná pozornost při zpracování Jednotného plánu kulturně výchovné činnosti a při jeho rozpracovávání do plánů činnosti především kulturní a školské komise, komise plánovací a výstavby a komise vodního hospodářství a zemědělství, orgánů MěstNV, ale také do plánů většiny společenských a zájmových organizací a dalších.

Jednou ze složek životního prostředí je zeleň všeho druhu, která v něm plní celou řadu funkcí, např. hygienickou, estetickou, půdoochrannou, ochranou pro vodní zdroje a pro mnohé rostlinné a živočišné druhy i jinou. Velkou odpovědnost při ochraně životního prostředí mají národní výbory jako orgány státní moci. Právním podkladem je vyhláška ministerstva kultury ze dne 17. září 1980. Stanoví se v ní také, že ochrana stromů a křovin spočívá v jejich zabezpečení před poškozováními a ničením. Při tom další zvláštní předpisy platí pro lesy, národní parky, státní přírodní rezervace a význačné přírodní výtvořy.

V katastrech Smiřice a Holohlavy se vyskytuje jen zeleň neuvedená v závěru předchozího odstavce, která je zařazena do dvou kategorií. Do I. kategorie jsou zařazeny dřeviny stromového nebo keřového vzrůstu v parcích, veřejných sadech, veřejných zahradách a ve stromořadích; s krajínotvornou, estetickou, historickou nebo přírodní hodnotou; v remízích a větrolamech v komplexech zemědělské půdy; určené k ochraně půdy, prameniští a rašeliniští; s ochrannou funkcí v okolí průmyslových, zemědělských a jiných hospodářských objektů; v likvidovaných, případně opuštěných těžebních prostorech včetně hald a výsypek; stromy s obvodem kmene nad 125 cm (nebo průměrem 40 cm) měřeného ve výši 130 cm nad zemí a dřeviny keřového vzrůstu o plošné výměře nad 60 m². Do II. kategorie jsou zařazeny všechny ostatní dřeviny.

Ochrana zeleně je sice povinností MěstNV, je však nezbytně třeba, aby se do ní zapojili i všichni občané a pomohli zeleň účinně nejen chránit, ale i také o ni pečovat a rozšiřovat ji.

Pro potřebu poslanců MěstNV, členů občanských výborů a všech občanů jsou dále uvedeny všechny stromy zařazené do I. kategorie rostoucí rozptýleně v katastru našich obcí s prosbou, aby se všichni zapojili do jejich ochrany. Seznam bude pravděpodobně postupně rozšiřován a doplňován.

Počet stromů	Jméno stromů	Stanoviště stromů
1	Dub letní – odrůda sloupovitý	U pošty, proti základní škole
1	Lípa srdčitá	Proti základní škole, severozápadně od pošty
1	Buk lesní – červenolistý	U autobusové zastávky proti bývalé mlékárně
1	Jírovec maďal	Na křižovatce proti Litomiským
1	Lípa	Před budovou ČSD
1	Tisovec dvouřadý	Vzadu na pozemku komunálního zahradnictví
1	Topol bílý	Na rohu hřbitova ve Smiřicích, vlevo od vchodu
4	Lípa srdčitá	U Červeného kříže v ohybu silnice z Holohlav do Habřiny
1	Jírovec maďal	U kapličky proti bývalé kovárně v Holohlavech
34	Jírovec maďal	Alej od rybníka v Černožicích k Holohlavům, po obou stranách cesty
6	Lípa srdčitá	Podél zdi hřbitova v Holohlavech
2	Bříza bradavičnatá	U zdi hřbitova v Holohlavech, poblíž vchodu
2	Lípa srdčitá	Po stranách vchodu na hřbitov v Holohlavech
1	Bříza bradavičnatá	Na hřbitově v Holohlavech, vlevo od vchodu
2	Lípa	Mezi barokní branou a vchodem do kostela v Holohlavech, vlevo
1	Lípa srdčitá	U jižní zdi kostela v Holohlavech
1	Trnovník akát	V severovýchodním rohu ohradní zdi kostela v Holohlavech
1	Jírovec maďal	U Svatých vpravo od bývalé cesty od trati ke Smiřicům
3	Jírovec maďal	U Svatých vlevo od bývalé cesty od trati ke Smiřicům
4	Topol černý	Skupina vlevo od silnice Smiřice–Černožice, blíže ke Smiřicům
2	Dub letní – křemelák	Vlevo od silnice Smiřice–Černožice severojižní směr skupiny
2	Dub letní – křemelák	Vlevo od silnice Smiřice–Černožice východozápadní směr skupiny
3	Dub letní – křemelák	Vpravo od silnice Smiřice–Černožice severojižní směr skupiny
3	Dub letní – křemelák	Vpravo od silnice Smiřice–Černožice východozápadní směr skupiny
1	Buk lesní – červenolistý	V prostoru před čp. 111 (bývalý chudobinec)
1	Buk lesní – červenolistý	V bývalé mlýnské zahradě
1	Dub letní – křemelák	U Benziny, v rohu malého stadionu
1	Buk lesní – červenolistý	U Benziny, v rohu malého stadionu
2	Jírovec maďal	Po stranách mostu na Plivátkách
1	Jabloň lesní pěstovaná, odrůda „Smiřická vzácná“	Původní matečný strom jabloně, v bývalé zámecké zahradě
1	Lípa srdčitá	V areálu lihovaru, západojihozápadně od kaple

1	Buk lesní – červenolistý	V bývalém Malburgově parku, v rohu sodovkárny
1	Tsuga kanadská	V bývalém Malburgově parku, západně od sodovkárny
1	Buk lesní – červenolistý	V bývalém Malburgově parku, západně od sodovkárny
1	Platan javorolistý	V bývalém Malburgově parku, západně od sodovkárny

Tento seznam bude postupně doplňován ve smyslu třetího odstavce tohoto článku.

Jaroslav Novotný
člen kulturní a školské komise MěstNV

ZPRAVODAJ – vydává MěstNV ve Smiřicích

Řídí a odpovídá redakční rada:

vedoucí – s. J. Liška

členové – ss. L. Bergman, D. Burešová, V. Kopáč, M. Merxbauerová, V. Špryňarová, V. Štěpán, H. Štréglová, J. Voltr, K. Zemek.

Vyšlo v měsíci dubnu 1982.